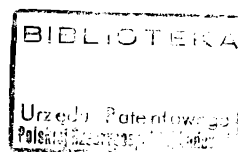

URZĄD PATENTOWY

F161 19/02

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 17924.

Karl Schötter
(Linz, Austria).

~~Kl. 47 f. 9.~~

47 f. 1, 19/02

Złącze rurowe.

Zgłoszono 5 lutego 1932 r.

Udzielono 13 lutego 1933 r.

Pierwszeństwo: 6 lutego 1931 r. dla zastrz. 1; 30 grudnia 1931 r. dla zastrz. 2 i 3 (Austria).

Wynalazek niniejszy dotyczy śrubowego złącza rurowego, zapomocą którego króciec łącznikowy stałego grzejnika, kotła i t. d. ma być łączony z rurą dopływową, a połączenie wymienionych części uskutecznia się zapomocą nagwintowanej nasuwki o specjalnym kształcie, przesuwanej względem króćca oraz rury dopływowej. Wynalazek polega na tem, że koniec nasuwki, osadzony na króćcu, nie jest nagwintowany od wewnątrz, wskutek czego przesuwają się luźno na gwincie rury dopływowej, a nagwintowaną swą częścią może być nasrubowywany na gwint króćca łącznikowego tak długo, dopóki stożkowa powierzchnia stykowa króćca nie docisnie się szczelnie

do stożkowej powierzchni stykowej nasuwki, poczem zapomocą nakrętki, osadzonej na końcu rury dopływowej, inna stożkowa powierzchnia stykowa nasuwki zostaje szczelnie przyciśnięta do stożkowej powierzchni stykowej końca rury dopływowej.

W uproszczonej odmianie wykonania wynalazku nasuwka posiada tylko jedną stożkową powierzchnię stykową, współdziałającą równocześnie z powierzchniami stożkowymi króćca łącznikowego i rury dopływowej.

Na rysunku przedstawiono przedmiot wynalazku w dwóch przykładach wykonania. Fig. 1 przedstawia przekrój podłużny,

a fig. 2 — widok zgóry na nasuwkę w kierunku króćca pierwszej odmiany wykonania wynalazku; fig. 3 i 4 przedstawiają przekrój podłużny i widok drugiej odmiany wykonania wynalazku.

Rura dopływowa 1, wystająca np. z muru 2 (fig. 1), jest zaopatrzona na powierzchni zewnętrznej w gwint 3, na który nakręcona jest nakrętka ustalająca 4 oraz zamocowująca 5. Na gwincie 3 jest luźno osadzony koniec nasuwki 6. Koniec rury dopływowej 1 posiada pierścieniowe zgrubienie i stożkową powierzchnię stykową 7, rozszerzającą się w kierunku końca rury. Do powierzchni tej może przylegać podobna stożkowa powierzchnia stykowa 8 nasuwki 6. Powierzchnia czołowa 10 króćca 9 grzejnika znajduje się w pewnej odległości od powierzchni czołowej 11 rury dopływowej 1, tak że grzejnik w razie obluźnienia się nasuwki 6 można odsunąć bez trudności od rury dopływowej 1. Króciec 9 jest zaopatrzony na końcu w stożkową powierzchnię stykową 12, rozszerzającą się w kierunku nazewnątrz i współdziałającą z tak samo ukształtowaną stożkową powierzchnią stykową 13 nasuwki 6. Czołowy występ pierścieniowy nasuwki posiada gwint 14, zapomocą którego nasuwka jest nakręcana na zewnętrzny gwint 15 króćca 9.

W razie potrzeby usunięcia grzejnika z jakiegokolwiek powodu, nie przeszkadza temu ani rura dopływowa 1, ani nasuwka 6, gdyż między powierzchnią czołową 11 rury dopływowej i powierzchnią czołową 10 króćca 9 istnieje wolna przestrzeń. W celu zmontowania ponownie ustawionego grzejnika nasuwkę 6 przesuwą się po rurze dopływowej 1 tak długo, aż gwint 14 nasuwki 6 zaczepi o gwint 15 króćca; następnie nasuwkę zapomocą klucza obraca się dopóty, aż stożkowa powierzchnia stykowa 13 docisnie się szczelnie do stożkowej powierzchni stykowej 12. Następnie nakrętkę 4 dokręca się do czołowej powierzchni na-

suwki 6 w celu szczelnego docisnięcia do siebie stożkowych powierzchni stykowych 7 i 8.

Według fig. 3 i 4 króciec 9 grzejnika można połączyć z rurą dopływową 1 zapomocą nasuwki śrubowej 6, ukształtowanej nieco odmiennie. Nasuwka ta posiada tylko jedną stożkową powierzchnię stykową 16. Powierzchnia ta 16 podczas naśrubowania nasuwki przylega szczelnie do stożkowej powierzchni stykowej 17 króćca 9 i stanowi jednocześnie powierzchnię stykową, współdziałającą ze stożkową powierzchnią stykową 18 rury dopływowej 1.

Stożkowa powierzchnia stykowa 16 może składać się również z dwóch powierzchni stożkowych o różnych kątach zbieżności, z których jedna przylega do stożkowej powierzchni stykowej 17, a druga — do stożkowej powierzchni stykowej 18. Najprostszą odmianą jest jednak odmiana o jednej powierzchni stożkowej 16, do której są dociskane powierzchnie stożkowe 17 i 18.

Zaletą tej odmiany wykonania w porównaniu z odmianą wykonania według fig. 1 i 2 jest to, że nasuwka 6 posiada o wiele prostszy kształt, wskutek czego nasuwka 6 nie musi być wykonywana przez odlewanie, lecz może być wytwarzana zwykłymi sposobami, jak np. przez wytłaczanie.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Złącze rurowe, w którym koniec jednej rury, np. króciec łącznikowy stałego grzejnika, kotła i t. d., znajduje się w pewnej odległości od końca drugiej rury, a połączenie obydwóch tych rur jest uskutecznione zapomocą nasuwki, znamienne tem, że nasuwka (6) jest osadzona luźno na gwincie (3) rury (1), przyczem posiada gwint (14), zapomocą którego jest ona nakręcana na gwint (15) końca jednej rury, oraz dwie stożkowe powierzchnie stykowe (12 i 8), dociskane szczelnie do stoż-

kowych powierzchni stykowych (13 i 7), znajdujących się na końcach rur łączonych, złącze zaś jest wyposażone ponadto w nakrętkę ustalającą (4) i nakrętkę zamocowującą (5).

2. Odmiana złącza rurowego według zastrz. 1, znamienna tem, że nasuwka posiada tylko jedną powierzchnię stożkową (16), współdziałającą jednocześnie z powierzchniami stykowymi (17 i 18) rur łączonych.

3. Odmiana złącza rurowego według

zastrz. 2, znamienna tem, że powierzchnia stykowa (16) składa się z dwóch powierzchni stykowych, posiadających wspólną krawędź i współdziałających ze stożkowymi powierzchniami stykowymi (17, 18), posiadającymi różniące się pomiędzy sobą kąty zbieżności.

Karl Schötter.

Zastępca: Dr. techn. A. Bolland,
rzecznik patentowy.

FIG. 1.

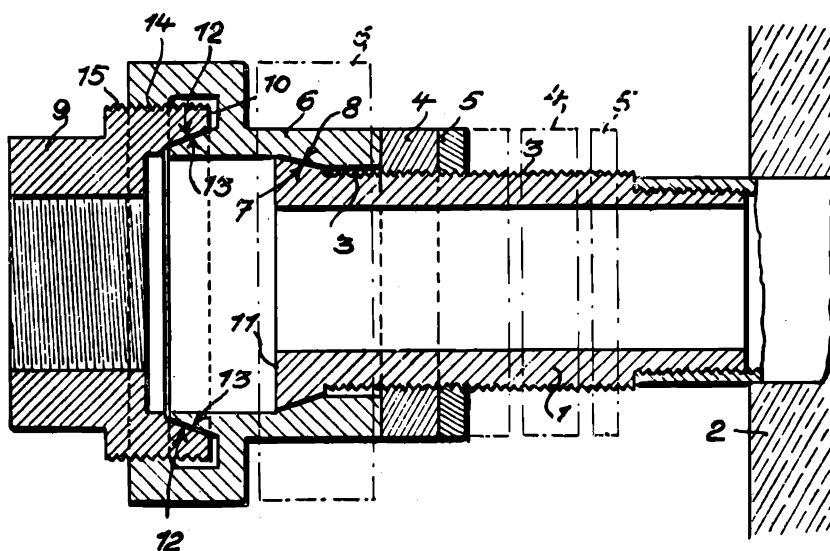
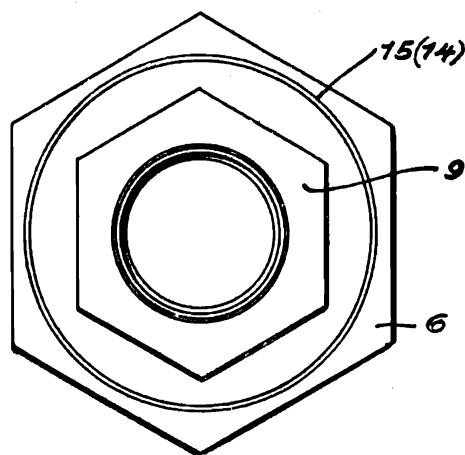

FIG. 2.

p. 21615

FIG.3.

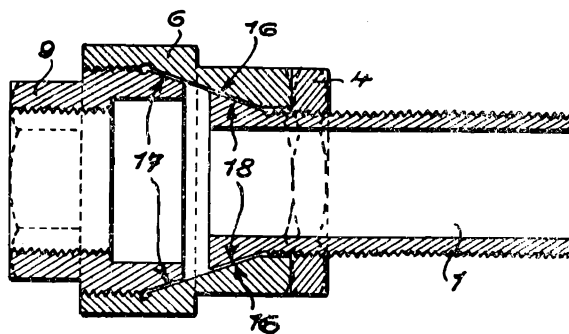

FIG.4.

